

72. Glasul tău parcă mi-e o umbra.....

Radu Dan Alexandru

GLASUL TĂU PARCĂ MI-E UMBRĂ.....

Îl aud atât de vag în fiecare secundă,
Stins în flacăra din a mea penumbră
Aducându-mi aminte de a ta privire scumpă,
Ce s-a dus în valea sumbră.

Rămanându-mi acum în acea simțire,
Voi umple paharul de frumoasa amăgire
Ca poate te vei întoarce iară la mine,
Să-ți mai văd măcar o dată a ta sclipire.

Pe care mi-ai lăsat-o ca o dulce amintire,
Sperand ca poate nu voi uita de tine
Dar voi face tot să reușesc s-o îngrop,
Într-o dezamăgire cu miros de busuioc.

Și-ți urez un iubit și mult plăcut noroc,
Să-ți găsești acel minunat soroc,
Ce ți-e scris în frumosul tău ghioc,
Și să mi-l iubești cu patos și foc.

DREPTURILE REZERVATE AUTORULUI.

Volumul de debut "OGLINDA SUFLETULUI MEU "-din perioada 2015.